

mission. En almindelig Importregulering kan ifølge min Formening meget godt stive Valutatens af, den er en langt mere drastisk Foranstaltning end selve Tolden. De forhøjede Toldsatser, som jeg nævnte, tilsigtede at indskrænke Folkets Forbrug; men det opnaas langt bedre igennem Importregulering, derom er der ingen Tvivl. Hvis man simpelt hen forbyder Import af den vedkommende Vare, er det dermed givet, at Folk ikke kan købe den, de Penge maa da spares, vel at mærke, hvis Folk ikke anvender dem paa andre Omraader, det har man i Virkeligheden ikke helt Sikkerhed for. Og ganske særlig har man ikke Sikkerhed for det, hvor Talen er om Varer, der kan frembringes i Indlandet. Det vil med andre Ord sige, at atter her staar vi overfor den samme Deling, som jeg nævnte med Hensyn til Tolden. Lad os tænke os Importregulering af Varer, der kan undværes, og som ikke fabrikeres eller fremstilles her i Landet, f. Eks. Kaffe — ja, der er ingen Tvivl om, at vi kunde spare Befolkningen for adskillige Millioner Kroners Forbrug af Kaffe. Det er rigtigt nok, det kan vi gøre, men er vi visse paa, at Befolkningen ikke slaar over til at bruge Cikorie, Løvetand og den Slags Ting i Stedet? Vi havde under Krigen Eksempler paa noget saadant, f. Eks. Lyngte — det er jo altsaa ikke Kaffe —, som var noget af det værste, jeg har smagt af den Slags, og vi havde Eksempler paa, at Hvede og Rug blev anvendt til Kaffe. Man skal være uhyre varsom selv paa dette tilsyneladende rent finansielle Omraade, man kan gennem selve disse Foranstaltninger fremkalde en Industri, der oparbejder Surrogater i et Omfang, som man under normale Forhold ikke drømmer om.

Men lad os nu gaa til de Varer, som fremstilles her i Landet; der er det jo soleklart, at en Importregulering, som maaske til Tider lukker helt af, til andre Tider kun halvt o. s. v., vil betyde en saa umaadelig kraftig Beskyttelse, at selv det konservative Folkepartis ivrigste Beskyttelsesmænd ikke har drømt om noget saadant. Hvis vi altsaa skulde undgaa de Eftervirkninger, som vi alle kender fra tidligere Tid, maatte vi gaa til en meget lang Række af andre supplerende Foranstaltninger, saasom Prisreguleringer, Avancebegrænsninger og meget andet. Jeg er nu saa temmelig sikker paa, at hvis det skulde gennemføres i et saadant Omfang, at det fik nogen større valutamæssig Betydning, vilde man i Virkeligheden blive fuldstændig ude af Stand til at overse Følgerne deraf. Med andre Ord, jeg er

bange for Bivirkningerne, selv om jeg indrømmer, at man i Virkeligheden ad de Veje er i Stand til at fremkalde en Bedring af vor Valuta.

Nu vil jeg ingenlunde dermed sige, at det er tilsigtet at gennemføre Restriktioner af tilsvarende Art som under Krigen. Det er det vel neppe, thi da var det helt andre Forhold, der fremkaldte dem, Forhold, under hvilke Varerne var blevet saa vanskelige at faa fat i, at Folk ikke kunde faa nok af dem, og saa skulde de deles imellem os, en Foranstaltning, som jeg fuldt ud billiger. Men det er der jo ikke Tale om her, og naar der ikke er det, vil vi faa en ganske anderledes Opposition mod disse Foranstaltninger, thi man kan med relativ Glæde finde sig i en Fordeling af Varerne, naar det af os uvædkommende Grunde næsten ikke er til at faa fat i dem; men naar vi selv træffer Foranstaltninger, som holder Varerne ude, vil vi faa langt større Opposition imod det end i Krigtiden, hvor der i Virkeligheden ikke var nogen næneværdig Opposition.

Jeg indrømmer altsaa, at Importregulering kan gennemføres, men jeg er i høj Grad bange for dens Bivirkninger. Vi har jo haft Importregulering paa et Par enkelte Omraader — det var ikke af valutamæssige Grunde, men for at hjælpe et Par betrængte Industrier, og jeg kunde ogsaa tænke mig Importregulering i enkelte Tilfælde, men vilde vige tilbage derfor, naar det drejede sig om flere, og som Masseforanstaltning tror jeg den er aldeles uigennemførlig. Jeg har set i et Bladreferat for ikke længe siden, at det ærede Medlem Hr. Drachmann skal have udtalt sig om, hvorledes man kunde tænke sig at importregulere f. Eks. for Tekstilindustrien, og man kan jo sige det samme for mange andre Omraader, hvor Forholdene er saa ulige, selv indenfor en enkelt Branche, at det er ganske umuligt at overse den. Men jeg indrømmer altsaa, at Importregulering kan betyde noget valutamæssigt, men den vil ogsaa medføre Indgreb i det private Liv, og det synes jeg, man skal være overordentlig varsom med. Det interesserede mig ogsaa at høre det ærede Medlem Hr. Lange i Gaar sige — og det er jo rigtigt —, at i de Lande, hvor man under lignende Forhold har haft Importregulering, viger man i ikke ringe Grad tilbage derfra, netop fordi den har uhyggelige Bivirkninger og maaske oven i Købet i mange Tilfælde ikke virker saaledes, som man troede, den vilde.

Altsaa disse indirekte Foranstaltninger, jeg her har nævnt, kan jeg principielt ikke